

Inklusion er et projekt om holdninger – ikke en spareøvelse

Sådan sagde børne- og undervisningsminister Christine Antorini den 24. februar på et møde mellem os fra DH-organisationerne og ministeren

Mødet var sat i stand for, at alle DH-organisationerne kunne få lejlighed til at drøfte regeringens inklusionstiltag. Christine Antorini fortalte, at der i arbejdet med regeringens reform af folkeskolen indbefattes, at fagene dansk og matematik sættes øverst på dagsordenen i skolen. Som et forsøg skal der også arbejdes med to-lærerordninger for at sikre inklusionen. Ministeren fortalte endvidere, at regeringen er bevidst om, at der stadig er brug for specialindsats til nogle elever. Fremadrettet inviterer ministeren interessenterne, og dermed også DH, til at deltage i en følgegruppe i forhold til inklusion.

I DH er jeg med i en "inklusions-arbejdsgruppe", hvor vi har formuleret ønsket om en klar plan for inklusion. Vi ønsker, at en plan er meget tydelig og håndgribelig for at kunne give den fundamentale tryghed for forældre til børn med handicap, så de får mulighed for at gå positivt ind i inklusionsdebatten og processen. En tydelig model vil også være med til at skabe den opmærksomhed og afklaring, der er nødvendig for at skaffe opbakning til inklusion fra forældre til børn, der ikke har handicap.

Netop dette var omdrejningspunktet i debatten på mødet med ministeren. Mange indlæg handlede om forældres bekymringer over, hvorvidt vores børn ville få både den undervisning og den sociale deltagelse, som reel inklusion fordrer.

Flere påpegede også, hvordan vi allerede nu mærker, at "inklusion er blevet lig med nedskæringer". Hertil svarede ministeren, at det ikke var hensigten. Vi forstod, at regeringen netop ønsker en folkeskole for ALLE, og at inklusion er ikke en spareøvelse.

Ministeren ønsker et samarbejde med DH-organisationerne og organisationen Skole og Forældre om, hvordan holdninger i forældregrupperne bearbejdes – for at imødegå mobning og social udstødelse.

Et vigtigt emne for LEVs målgruppe, som jeg fremhævede, er at sikre, at elever med udviklingshæmning udvikler sig fagligt. De skal ikke bare sidde bagest i klassen, men må via et effektivt arbejde med elevplanen sikres en faglig udvikling i forhold til eget udgangspunkt. LEVs flotte arbejde med forældredialog.dk blev bragt videre til inspiration, og ministeren lovede at tage elevplanen med som et vigtigt håndtag i

det videre samarbejde med KL og lærerforeningen.

Også den særlige viden, der er brug for i undervisningen af vores børn, blev drøftet, og til det fortalte børne- og undervisningsministeren, at der, udover muligheden for at hente hjælp hos VISO, også vil blive oprettet et nyt, nationalt ressourcecenter for inklusion, som skal sikre ny og relevant viden til skolerne om undervisningen af børn med særlige behov. Jeg synes, vi skal følge dette ressourcecenters udvikling tæt.

En anden, lidt mere kritisk kommentar, som jeg fremførte, var, at en gruppe forældres retsstilling nu er forværret, hvis de ikke kan blive enige med deres skoleinspektør om fortolkningen af og støtteniveauet for deres barn (se boks nedenfor). Dertil svarede ministeren, at de forældre, der hidtil har kunnet klage, også fremover kan klage.

Jeg oplevede et meget positivt møde med en oplagt børne- og undervisningsminister, der både lyttede aktivt, og var imødekommende overfor samarbejde. Det er rigtig godt for LEV og DH.

Og det var godt at være der, klædt på med LEVs nye udkast til uddannelsespolitik, som vi i uddannelsesudvalget netop havde sendt til hovedbestyrelsen.

Vi kommer til at arbejde fokuseret på at holde ministeren og ikke mindst KL fast på udmeldingen: Inklusion er et holdnings-spørgsmål – ikke en spareøvelse!!

Ny lov om inklusion på vej

Netop nu behandles forslag til ny lov om inklusion med ikrafttræden pr.

1. maj 2012. Den understreger, at flest muligt skal undervises i den almindelige folkeskole. Den betyder også, at specialundervisningsbegrebet forbeholdes elever med mest hjælpebehov, nemlig de elever, der har brug for støtte i mindst 12 lektioner eller behov for placering i en specialklasse/skole.

Elever, som har brug for mindre end 12 støttetimer (pr uge), kan hjælpes ved holddeling og undervisningsdifferentiering – det er skolelederens afgørelse.

Forældre kan ikke klage over en skoleleders beslutning om, hvor lidt eller hvor meget hjælp en elev skal have, de kan heller ikke længere selv bede om, at Pædagogisk Psykologisk Rådgivning (PPR) laver en faglig vurdering af barnets specialpædagogiske behov. En sådan undersøgelse skal gå via skolelederen. Kun hvis forældre mener, at deres barn har brug for mere end 12 timers støtte eller en specialklasse/skole plads, kan de klage.

Som jeg ser det, er det en forringelse af retsstillingen, som vi skal holde øje med.